

[Lenger]

Når jeg trækker disse eksempler frem, er det, som jeg sagde, fordi det er et meget vigtigt register, også et meget særpræget register, og så udmærker det sig ved, at oplysninger stort set aldrig slettes, at der ikke er egenindsigt, og at mange, mange forhold kan registreres.

En del mennesker, som inden for de seneste år har bedt om en straffeattest, har oplevet den situation, at de får besked på, at de ikke uden videre kan få udskrevet en straffeattest. Det, der sker, er nemlig, at der kommer en såkaldt konverteringskode frem på skærmen, og den henviser tilsyneladende til et eller andet, der ligger før 1. november 1978, i hvert fald til et eller andet, som har at gøre med noget, man ikke umiddelbart kan trække på på politistationen. Det kan også være, at den henviser til noget, der er spærret. Jeg ved det ikke, og det er ikke lykkedes mig at få det oplyst, men i hvert fald kommer der en konverteringskode. De mennesker, det drejer sig om, har eksempelvis nægret militærtjeneste eller har fået en advarsel for en banalitet eller har været afhørt, men der er også eksempler på mennesker, der har fået en såkaldt konverteringskode, når de har bedt om en straffeattest, og som i hvert fald ikke selv mener, at de har haft nogen som helst forbindelse med politiet på noget tidspunkt.

Nu er det – hvad jeg har gjort meget ud af her – et ret lukket land, dette kriminalregister, og derfor er jeg selvfølgelig ikke i stand til at redegøre for, hvad der sker i disse sammenhænge. Men én ting kan jeg i hvert tilfælde sige med sikkerhed: hvis sådanne forhold ikke skaber utryghed, så er der ikke noget, der gør det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Aftaler mellem anklagemyndigheden og den sigtede om bortfald af en fængslingskendelse).

Af Lenger (VS) m. fl.
(Fremsat 14/11 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget består i en tilføjelse til retsplejelovens § 764. Denne bestemmelse indeholder de nærmere regler om domstolenes behandling af sager om varetægtsfængsling af sigtede.

Forslaget vedrører den situation, at der er afsagt en kendelse om varetægtsfængsling, som ikke umiddelbart kan håndhæves, typisk fordi den sigtede opholder sig i udlandet. Det foreslås, at retten i denne situation skal ophæve kendelsen, såfremt der mellem anklagemyndigheden og den sigtede indgås en aftale om kendelsens bortfald. I bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsen siges alene, at lovforslaget tilsigter at bringe retsplejeloven i overensstemmelse med den gældende retstilstand.

Forslaget synes at bygge på den opfattelse, at spørgsmålet om varetægtsfængsling suverænt henhører under domstolene, og at politiet i den forbindelse skulle være bundet af en retskendelse om, at en person skal varetægtsfængsles. Det er ikke tilfældet, tværtimod. Politiet har pligt til af egen drift at løslade varetægtsarrestanten, når grunden til fængslingen ikke længere er til stede, og det sker da også helt regelmæssigt, at personer løslades, selv om de er varetægtsfængslede ifølge retskendelse.

Jeg troede egentlig, at venstresocialisterne gik ind for, at varetægtsarrestanter skal løslades så hurtigt som muligt, men det foreliggende lovforslag tyder på, at man er ved at anlægge en anden kurs på dette område, fordi man stiller krav om, at det alene er retten, der kan bestemme løsladelse i disse tilfælde. I dag kan politiet løslade, når der ikke længere er behov for varetægtsfængslingen, som jeg nævnte det før.

Regeringen finder det rigtigt at fastholde princippet om, at varetægtsfængsling ikke bør iværksættes i unødvendigt omfang. Regeringen kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at det selvfølgelig virker stødende på retsbevidstheden, at østre landsret i Bonde Nielsen-sagen